

מסכת כלימ

פרק ב משנה ז

הטמאין שבכלי חרס, טבילה שיש לה לזבז, ומחטה שלמה,
וטבילה שהיא מלאה קערות. נטמאת אחת מהם בפערץ, לא
נטמאו כלם. אם יש לה לזבז עודף, נטמאה אחת מהם, נטמאו
כלן. וכן בית תבלין של חרס, וקלמרים המתאמות. ובית
תבלין של עצץ, שננטמא אחד במשקה, לא נטמא חברו. רבי
יוחנן בן נורי אומר, חולקין את עביו. המשמש לטמא, טמא.
המשמש לטהור, טהור. אם יש לו לזבז עודף, נטמא אחד
מהם, נטמא חברו: